

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci navrhovatele **Ing. A. L.**, proti odpůrci **M.F.**, o návrhu „na neplatnost znaleckého posudku č. 114/01 z období 8. 2. - 25. 5. 2001“,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á .**

II Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 29. 4. 2009 podání navrhovatele označené jako *Žaloba na neplatnost znaleckého posudku č. 114/01 z období 8. 2. -25. 5. 2001*. Tomuto označení odpovídá i petit podaného návrhu, neboť navrhovatel se jím domáhal vydání rozhodnutí, kterým by zdejší soud zmiňovaný znalecký posudek *zrušil a prohlásil jej za neplatný z důvodu nepravdivých údajů v celém rozsahu*.

Z obsahu tohoto podání je zřejmé, že navrhovatel se domáhá soudního zrušení znaleckého posudku (k návrhu v kopii přiloženého), jehož autorem je odpůrce. Tento návrh však leží mimo rozhodovací pravomoc správních soudů, které ve správním soudnictví rozhodují v případech uvedených v § 4 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) a v dalších věcech uvedených v § 4 odst. 2 s. ř. s. Bez nutnosti hlubší analýzy kompatibility podaného návrhu s jednotlivými typy řízení před správními soudy lze konstatovat, že pojmovým znakem sporu ve správním soudnictví je (v nejobecnější rovině) právně relevantní individuální správní akt či jiné jednání orgánu veřejné správy, jehož adresátem je fyzická či právnická osoba a kterým je autoritativně vstupováno do sféry jejich subjektivních práv. Z uvedeného je *prima vista* zřejmé, že jakékoli přezkoumání znaleckého posudku (jehož autorem je fyzická osoba, která není nadána žádným vrchnostenským postavením), je před správními soudy pojmově vyloučeno.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat*.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud ani žádný jiný soud vykonávající správní soudnictví nemá pravomoc předmětný návrh projednat, jde o neodstranitelný nedostatek

podmínky řízení, který brání jakémukoli dalšímu procesnímu postupu. Z tohoto důvodu proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než podaný návrh usnesením odmítnout.

Pro úplnost sluší dodat, že Nejvyšší správní soud vědomě neodmítl podaný návrh v intencích ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. a nepoučil proto navrhovatele o možnosti podání předmětného návrhu k věcně a místně příslušnému soudu v rámci civilní větve soudnictví. Zdejší soud je totiž toho názoru, že tento návrh není projednatelný ani v řízení před civilními soudy, a to taktéž pro nedostatek jejich pravomoci; přezkoumání závěrů znaleckého posudku je myslitelné toliko ve smyslu hodnocení důkazu, jehož má být použito v rámci konkrétního probíhajícího soudního řízení.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu